

Leesverslag *The color purple* (Alice Walker)

Leonie de Gier

© havovwo.nl (mei 2003)

Auteur:	Alice Walker	
Titel:	The Color Purple	
Ondertitel:	Er is geen ondertitel aanwezig.	
Motto:	<i>Show me how to do like you, Show me how to do it</i> – Stevie Wonder.	
Jaar eerste druk:	1983	
Jaar van uitgave en gelezen druk:	1997	
Aantal pagina's:	229 pagina's	
Indeling:	Het boek is ingedeeld in brieven (soort van dagboek), geschreven door Celie (de hoofdpersoon) en Nettie (haar zus). De brieven zijn eerst gericht aan God, later aan Celie en Nettie zelf.	
Literaire periode:	Na de Tweede Wereldoorlog	

Motivering van je keuze:

Ik wist dat er een succesvolle film is gemaakt van dit verhaal, die ik echter niet gezien heb maar wel van horen zeggen. Toen ik de samenvatting op de achterkant van het boek las, greep het me wel aan en ik was dus benieuwd naar de rest van de inhoud.

Verteller:

De verteller van het verhaal maakt deel uit van het verhaal.

Tijd:

De tijd in het boek verloopt niet chronologisch.

Vertelsituatie: Het verhaal is geschreven in de eerste persoon.

Samenvatting

Celie wordt op 14-jarige leeftijd door haar stiefvader verkracht, en krijgt 2 kinderen van hem. Later trouwt ze met Albert, maar niet uit liefde. Haar zus Nettie loopt weg van huis en komt bij missionarissen terecht, die de 2 kinderen van Celie blijken te hebben geadopteerd. Ze gaan naar Afrika en Celie blijft ongelukkig achter. Na jaren blijkt dat Nettie Celie brieven heeft geschreven, maar Albert heeft ze verzwegen. Alberts minnares Shug zorgt ervoor dat Celie voor zichzelf opkomt en ze gaan samen in Memphis wonen. Celie schrijft Nettie nu ook brieven, maar krijgt een telegram dat de boot van Afrika naar Amerika is gezonken. Celie blijft hoop houden, en uiteindelijk komt Nettie terug naar huis.

Tijd

Er verloopt ongeveer 20 tot 30 jaar tussen de eerste en de laatste bladzijde.

Thematiek

Thema: discriminatie en de rechten van zwarte vrouwen. **Motieven:** liefde, hoop, godsdienst.

Informatie over de schrijver

Alice Walker werd in 1944 geboren in Eatonton. Door een schotwond werd ze blind aan 1 oog op 8-jarige leeftijd. Vanaf toen zonderde Alice zich af van de andere kinderen, omdat ze zich niet meer het jonge meisje voelde dat ze was. Ze voelde zich oud en schaamde zich omdat ze zich lelijk vond. Ze werd eenzaam, begon verhalen te lezen en gedichten te schrijven.

In 1967 trouwde Alice met een advocaat. Een jaar later kreeg ze een dochterje, Rebecca. Pas toen ze begon met lesgeven begon ze ook met schrijven. In 1973 kwam haar eerste boek uit, *In Love and Trouble*.

Ze wordt in haar schrijven geïnspireerd door haar reizen in Afrika en andere auteurs zoals Flannery O'Conner en Zora Neale Hurston.

Leesverslag *The color purple* (Alice Walker)

Leonie de Gier

© havovwo.nl (mei 2003)

Wendingen

1ste belangrijke wending: Celie vertelt haar verhaal in de vorm van brieven aan God, maar op een gegeven moment komt ze erachter dat Albert al jaren lang brieven van Nettie aan haar verborgen houdt. Ze begint de brieven te lezen en vanaf dat moment schrijft ze haar brieven aan Nettie. Ze heeft dan ook een ander beeld van God gekregen.

2^e belangrijke wending: Celie is altijd heel onderdanig geweest aan Albert, maar door Shug krijgt ze steeds meer zelfvertrouwen, en ook het idee dat vrouwen best zelfstandig kunnen zijn. Het moment van ommekeer is wanneer ze Albert confronteert met het feit dat hij de brieven van Nettie verstoep heeft en hem eens flink de waarheid vertelt. Ze toont dan eindelijk zelfstandigheid, en verandert in positieve zin.

Passages

Celie gelooft in God, op de traditionele manier, en op een keer praat ze daarover met Shug. Zij gelooft ook, maar ziet de dingen vanuit een heel ander perspectief. In deze passage wordt dit heel mooi onder woorden gebracht, Shug zegt het precies zoals ik het ook voel.

Don't look like nothing, she say. It ain't a picture show. It ain't something you can look at apart from anything else, including yourself. I believe God is everything, say Shug. Everything that is or ever was or ever will be. And when you can feel that, and be happy to feel that, you've found It.

In de volgende passage, heeft Celie net een brief gekregen waarin staat, dat haar zus is omgekomen. De passage is aangrijpend, omdat ze net haar leven een beetje aan het opbouwen was, en het nu eigenlijk weer instort. Gelukkig geeft Celie de hoop niet op en probeert ze zo goed en zo kwaad als het gaat een goed en leuk leven te leiden.

It say the ship you and the children and your husband left Africa in was sunk by German mines off the coast of someplace call Gibraltar. They think you all drowned. Plus, the same day, all the letters I wrote to you over the years come back unopen.

I sit here in this big house by myself trying to sew, but what good is sewing gon do? What good is anything? Being alive begin to seem like a awful strain.

Vraag

Ik zou aan Nettie willen vragen, waarom ze niet eerder naar Celie is gegaan. Toen ze eenmaal in Afrika was, was het natuurlijk te laat, maar daarvoor kon ze ook al naar haar toe gaan. Ze wist dat Celie het heel moeilijk had, en ik denk dat ze als ze samen geweest waren, veel eerder gelukkig waren geweest.

Reactie

Het begin van het boek is heel aangrijpend, en dat belooft dus wat voor de rest van het boek. Het is gevaarlijk om zo te beginnen, aangezien het dan alleen maar slechter kan worden, zou je denken. Maar elke bladzijde van het boek heeft me geboeid! Het verhaal wordt vanuit de eerste persoon verteld, en je hebt dus het gevoel dat je heel dicht bij die persoon staat. Het is ook heel mooi hoe de gevoelens van de hoofdpersoon worden beschreven, omdat het vanuit haar eigen perspectief is. Dit heeft ook een ietwat negatieve kant, aangezien het taalgebruik in fout geschreven Engels is, waardoor ik van sommigen woorden niet meteen wist wat ze betekenden. Maar na een tijdje raak je hier aan gewend, en is het ook niet zo storend meer.

Echte spanning kom je niet tegen in dit boek, maar het blijft toch de hele tijd interessant. Er is geen doel om naartoe te leven, maar het is gewoon mooi om te lezen hoe iemand haar leven indeelt en hoe ze omgaat met de problemen die ze tegenkomt. Veel dingen die beschreven worden, komen wij in ons eigen leven niet op die manier tegen; denk maar aan de discriminatie en de incest. Toch kun je de problemen vertalen naar je eigen leven en zo meeleven en dingen herkennen.

Het onderwerp vind ik heel interessant, ook omdat het gebaseerd is op ware feiten. Eigenlijk is het weer een verhaal over een vrouw die haar leven verteld, en er gebeurt niet eens zo heel erg veel in dat leven, maar omdat haar leven zo anders is dan mijn eigen alledaagse leven, blijft het boeiend en elk nieuw gegeven bijzonder.

Het einde van het boek is iets te voorspelbaar, iedereen is dan weer gelukkig en bij elkaar. Maar dit is slechts een klein minpunt, en de rest van het boek is zo goed geschreven, dat het mijn positieve oordeel zeker niet teniet doet.